

Ξενοφών, Συμπόσιον, I, 11-12

Γ1. Εκείνοι, λοιπόν, δειπνούσαν σιωπηλά, ως να τους είχε διαταχθεί αυτό από κάποιον ανώτερο. Ο Φίλιππος ο γελωτοποιός, αφού χτύπησε την πόρτα, είπε σ' αυτόν που του άνοιξε να αναγγείλει ποιος είναι και γιατί θέλει να μπει και είπε ότι βρίσκεται εκεί έχοντας τακτοποιήσει όλα τα τρόφιμα, ώστε να φάνε τα ξένα, και είπε ότι το παιδί στεναχωριόταν πολύ γιατί δεν είχε φάει τίποτα και ήταν νηστικό. Ο Καλλίας, λοιπόν, αφού άκουσε αυτά, είπε: Αλλά, βέβαια, άνδρες, είναι ντροπή να του αρνηθούμε τη στέγη. Ας μπει, λοιπόν. Και συγχρόνως κοίταξε προς τον Αυτόλυκο, εξετάζοντας προφανώς τι πράγμα αστείο φαινόταν σ' εκείνον.

Γ2. κρείττονας και κρείττους

οὔτινος και ὄτου

φαίη

πᾶσι (ν)

ἐνεγκεῖν

αὗται

ἄνερ

αἰσχίονι

εἴσιθι

ἔδοξε (ν)

Γ3α. αὐτοῖς: αντικείμενο στη μετοχή επιτεταγμένον

τῷ ὑπακούσαντι: επιθετική μετοχή, ἔμμεσο αντικείμενο στο εἶπε

διά τό φέρειν: εμπρόθετος προσδιορισμός της αιτίας

ἀνάριστον: κατηγορούμενο του παῖδα εκ του συνδετικού εἶναι

φθονῆσαι: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στην απρόσωπη έκφραση αἰσχρόν

ἐστί

ἐκείνω: δοτική προσωπική του κρίνοντος προσώπου εκ του δόξειε.

Γ3.β. εισάγειλον ὅστις εἰμί.